

[Strona Główna](#) > ... > [Sprawy Rodzinne I Dziedziczenie](#) > [Rozwód I Separacja Sądowa](#) > [Lithuania](#)

Rozwód i separacja sądowa

Autor treści:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Po spełnieniu jakich warunków można uzyskać rozwód?

Uregulowania dotyczące rozwodu są określone w księdze trzeciej „Prawo rodzinne” rozdział IV część II kodeksu cywilnego Republiki Litewskiej (*Civilinis kodeksas*).

Art. 3.51 określa warunki uzyskania rozwodu na zgodny wniosek małżonków. Małżeństwo może zostać rozwiązane, o ile spełniono łącznie poniższe warunki:

1. od chwili zawarcia związku małżeńskiego minął co najmniej rok;
2. małżonkowie zawarli ugodę rozwodową (regulującą kwestie związane z podziałem majątku, łożeniem na utrzymanie dzieci itp.);
3. obydwójce małżonkowie posiadają pełną zdolność do czynności prawnych.

W przypadkach, o których mowa powyżej, rozwodu udziela się w postępowaniu uproszczonym.

Art. 3.55 litewskiego kodeksu cywilnego określa warunki złożenia pozwu o rozwód na wniosek jednego z małżonków, który należy wnieść do sądu rejonowego właściwego dla miejsca zamieszkania powoda. W takim wypadku małżeństwo może zostać rozwiązane, o ile spełniono co najmniej jeden z poniższych warunków:

1. małżonkowie pozostawali w separacji przez co najmniej rok;
2. jeden z małżonków został ubezwłasnowolniony na mocy wyroku sądu po zawarciu małżeństwa;
3. jeden z małżonków został uznany za zaginionego na mocy wyroku sądu;
4. jeden z małżonków od ponad roku odbywa karę pozbawienia wolności za popełnienie przestępstwa nieumyślnego.

Art. 3.60 litewskiego kodeksu cywilnego określa warunki rozwodu z winy jednego małżonka lub obojga małżonków. Małżonek może wystąpić o rozwód, jeżeli do rozkładu pożycia doszło z winy współmałżonka. Małżonka uznaje się za winnego rozkładu pożycia, jeżeli w istotny sposób naruszył obowiązki małżeńskie ciążące na nim zgodnie z przepisami księgi trzeciej („Prawo rodzinne”) litewskiego kodeksu cywilnego, które to naruszenie sprawiło, że kontynuowanie wspólnego pożycia przez małżonków jest niemożliwe. Uznaje się, że rozkład pożycia małżeńskiego nastąpił z winy współmałżonka, jeżeli został on skazany za popełnienie przestępstwa umyślnego, jeżeli dopuścił się zdrady małżeńskiej, jeżeli znęca się nad współmałżonkiem lub innymi członkami rodziny lub jeżeli porzucił rodzinę i nie opiekował się nią przez ponad rok.

Pozwany w postępowaniu rozwodowym może zaprzeczyć zarzutowi przypisującemu mu winę i przedstawić dowody świadczące o tym, że to powód jest winny rozkładu pożycia. Po zbadaniu okoliczności danej sprawy sąd może orzec, iż rozpad pożycia nastąpił z winy obojga małżonków. Jeżeli sąd uzna, że obydwójce małżonkowie ponoszą winę za rozkład pożycia, skutki rozwodu są takie same jak w przypadku rozwiązania małżeństwa na zgodny wniosek małżonków.

2 Jakie są podstawy orzeczenia rozwodu?

Małżeństwo ustaje z chwilą śmierci jednego z małżonków lub w wyniku jego rozwiązania na podstawie przepisów prawa. Małżeństwo może zostać rozwiązane na zgodny wniosek małżonków, po wniesieniu pozwu przez jedno z małżonków lub z winy jednego małżonka lub obojga małżonków.

3 Jakie są skutki rozwodu w odniesieniu do:

Małżeństwo uznaje się za rozwiązane z dniem uprawomocnienia się wyroku orzekającego rozwód. W terminie trzech dni roboczych od dnia uprawomocnienia się wyroku orzekającego rozwód sąd przesyła odpis tego wyroku lokalnemu urzędowi stanu cywilnego w celu zarejestrowania rozwodu.

3.1 osobistych relacji pomiędzy małżonkami (np. nazwisko)?

Po orzeczeniu rozwodu małżonek może pozostać przy nazwisku współmałżonka lub powrócić do swojego nazwiska sprzed zawarcia małżeństwa. Jeżeli małżeństwo zostało rozwiązane z winy jednego z małżonków, sąd może, na wniosek współmałżonka, zakazać małżonkowi, z którego winy doszło do rozkładu pożycia, korzystania z nazwiska współmałżonka, chyba że małżonkowie mają wspólne dzieci.

3.2 podziału majątku małżonków?

Sposób podziału majątku małżonków zależy od małżeńskiego ustroju majątkowego, który może zostać ustanowiony z mocy prawa lub w drodze umowy. W przypadku braku umowy majątkowej małżeńskiej majątek małżonków podlega ustawowemu ustrojowi majątkowemu. Kwestie związane z małżeńskimi ustrojami majątkowymi są uregulowane w księdze trzeciej rozdział VI część III litewskiego kodeksu cywilnego.

3.3 małoletnich dzieci małżonków?

W przypadku gdy dom, w którym małżonkowie zamieszkiwali w trakcie małżeństwa, stanowi własność jednego z małżonków, sąd może przyznać drugiemu małżonkowi prawo użytkowania tego domu i dalszego zamieszkiwania w nim, jeżeli małoletnie dzieci mają zamieszkiwać z tym małżonkiem po orzeczeniu rozwodu. Prawo użytkowania domu przysługuje do chwili osiągnięcia pełnoletności przez dziecko lub dzieci. Jeżeli małżonkowie wynajmowali dom rodzinny, sąd może przenieść prawa wynikające z umowy najmu na małżonka, z którym małoletnie dzieci mają zamieszkiwać po orzeczeniu rozwodu, lub na małżonka, który jest niezdolny do pracy, oraz może orzec o eksmisji drugiego z małżonków, jeżeli został on zobowiązany do osobnego zamieszkania.

3.4 obowiązku alimentacyjnego względem współmałżonka?

Wydając wyrok orzekający rozwód, sąd może również zasądzić alimenty na rzecz byłego małżonka znajdującego się w niedostatku, chyba że kwestie związane ze świadczeniami alimentacyjnymi zostały uregulowane w ugodzie rozwodowej zawartej między małżonkami. Małżonkowie nie są uprawnieni do świadczeń alimentacyjnych, jeżeli posiadają majątek lub uzyskują dochody wystarczające do samodzielnego utrzymania się. Przyjmuje się, że małżonek będzie potrzebował świadczeń alimentacyjnych, jeżeli wychowuje małoletnie dziecko zrodzone z małżeństwa lub jeżeli jest niezdolny do pracy z uwagi na podeszły wiek lub zły stan zdrowia. Małżonek, który nie był w stanie uzyskać żadnych kwalifikacji (bądź ukończyć studiów) z uwagi na fakt pozostawania w związku małżeńskim i wspólne interesy rodziny lub z uwagi na konieczność sprawowania opieki nad dziećmi, jest uprawniony do zwrócenia się do byłego małżonka o pokrycie kosztów niezbędnych do ukończenia studiów lub przekwalifikowania się.

Małżonek, który ponosi winę za rozkład pożycia, nie jest uprawniony do świadczeń alimentacyjnych.

Zasądzając świadczenia alimentacyjne i ustalając ich wysokość, sąd bierze pod uwagę czas trwania małżeństwa, potrzeby w zakresie utrzymania, majątek obojga byłych małżonków, ich stan zdrowia, wiek i zdolność do pracy, prawdopodobieństwo znalezienia pracy przez bezrobotnego małżonka oraz inne istotne okoliczności.

W przypadku wystąpienia którejkolwiek z poniższych okoliczności sąd zasądza świadczenia alimentacyjne w obniżonej kwocie, zasądza je tymczasowo lub odmawia ich zasądzenia:

1. małżeństwo trwało krócej niż jeden rok;

2. małżonek uprawniony do świadczeń alimentacyjnych popełnił przestępstwo przeciwko współmałżonkowi lub przeciwko najbliższym krewnym współmałżonka;
3. trudności finansowe małżonka uprawnionego do świadczeń alimentacyjnych są wynikiem jego własnego postępowania;
4. małżonek ubiegający się o świadczenia alimentacyjne nie uczestniczył w powiększaniu wspólnego majątku małżonków lub umyślnie działał na szkodę interesów współmałżonka lub rodziny w trakcie małżeństwa.

Sąd może nakazać byłemu małżonkowi, od którego zasądził alimenty na rzecz jego współmałżonka, wniesienie stosownego zabezpieczenia, aby zagwarantować wypełnienie tego obowiązku. Świadczenie alimentacyjne może zostać zasądzone w formie płatności ryczałtowej lub w formie świadczeń okresowych wypłacanych miesięcznie (rat) lub w formie przeniesienia prawa własności do składników majątku.

Jeżeli jeden z małżonków wniósł pozew o rozwód z uwagi na ubezwłasnowolnienie jego współmałżonka, małżonek ten ma obowiązek pokryć koszty leczenia i opieki nad byłym małżonkiem, który został ubezwłasnowolniony, o ile koszty te nie są pokrywane ze środków krajowego systemu zabezpieczenia społecznego.

Orzeczenie zasądające alimenty stanowi podstawę ustanowienia przymusowego zastawu (hipoteki) na składnikach majątku pozwanego. Jeżeli były małżonek nie wywiąże się ze spoczywającego na nim obowiązku alimentacyjnego, należące do niego składniki majątku mogą zostać wykorzystane na potrzeby pokrycia należności alimentacyjnych, zgodnie z procedurą przewidzianą w ustawie.

W przypadku śmierci byłego małżonka, na którym spoczywał obowiązek alimentacyjny, obowiązek ten przechodzi na jego spadkobierców w zakresie, w jakim pozwala na to odziedziczony przez nich majątek, niezależnie od sposobu przyjęcia spadku.

Jeżeli były małżonek uprawniony do świadczeń alimentacyjnych umiera lub zawiera nowy związek małżeński, obowiązek alimentacyjny wygasa. W przypadku śmierci uprawnionego prawo do dochodzenia zaległych płatności lub świadczeń alimentacyjnych, które nie zostały jeszcze wypłacone, przechodzi na spadkobierców zmarłego małżonka. Jeżeli nowy związek małżeński zawarty przez byłego małżonka zostanie rozwiązany, były małżonek może zwrócić się o wznowienie wypłacania świadczeń alimentacyjnych, o ile wychowuje dziecko lub sprawuje opiekę nad niepełnosprawnym dzieckiem z poprzedniego małżeństwa. We wszystkich innych przypadkach obowiązek alimentacyjny spoczywający na małżonku, z którym zawarto późniejsze małżeństwo, ma pierwszeństwo przed obowiązkiem alimentacyjnym spoczywającym na byłym małżonku, z którym zawarto wcześniejsze małżeństwo.

4 Co w praktyce oznacza termin prawny „separacja sądowa”?

Jeżeli sąd orzeknie separację sądową, małżonkowie nie są już zobowiązani do prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego, ale ich pozostałe prawa i obowiązki wynikające z faktu pozostawania w związku małżeńskim nie wygasają. Separacja sądowa może stanowić pierwszy krok w kierunku rozwodu. Nie oznacza to jednak, że małżonkowie nie mogą wznowić wspólnego pożycia. W odróżnieniu od rozwodu małżonkowie pozostający w separacji nie mogą zawrzeć nowego związku małżeńskiego, ponieważ sąd nie orzekł o ich rozwodzie.

5 Jakie są warunki orzeczenia separacji sądowej?

Małżonek może wytoczyć przed sąd powództwo o separację sądową w przypadku wystąpienia pewnych okoliczności, które mogą być niezależne od drugiego małżonka i które spowodowały, że dalsze wspólne pożycie małżonków stało się nie do zniesienia / niemożliwe lub mogłoby w istotny sposób zaszkodzić interesom ich małoletnich dzieci, a także w przypadku, gdy małżonkowie nie zamierzają już prowadzić wspólnego pożycia. Małżonkowie mogą wspólnie wystąpić do sądu o orzeczenie separacji sądowej, jeżeli zawarli umowę o separacji, w której uregulowali kwestie związane z miejscem zamieszkania małoletnich dzieci, środkami utrzymania na rzecz tych dzieci oraz ich kształceniem, podziałem wspólnego majątku i świadczeniami alimentacyjnymi między nimi.

6 Jakie są skutki prawne separacji sądowej?

Separacja nie wywiera wpływu na prawa i obowiązki małżonków względem ich małoletnich dzieci; małżonkowie po prostu zamieszkują oddzielnie. Orzekając o separacji, sąd zawsze rozstrzyga kwestie związane z podziałem wspólnego majątku, chyba że małżonkowie uregulowali te kwestie w umowie majątkowej małżeńskiej. Separacja wywiera skutki prawne w odniesieniu do praw majątkowych od chwili wszczęcia postępowania. Jeżeli jednak małżonek nie zostanie uznany za winnego separacji, może wystąpić do sądu o nadanie skutkom prawnym separacji w odniesieniu do praw majątkowych mocy wstecznej od dnia, w którym małżonkowie faktycznie zaprzestali wspólnego pożycia. W przypadku zgonu jednego z małżonków znajdujących się w separacji przed wydaniem orzeczenia o separacji, pozostający przy życiu małżonek zachowuje wszystkie prawa ustawowo przysługujące pozostającemu przy życiu małżonkowi, chyba że sąd uzna, że małżonek ten jest winny separacji. Te same zasady obowiązują w przypadku orzeczenia przez sąd separacji na zgodny wniosek małżonków, chyba że postanowienia umowy o separacji zawartej między małżonkami stanowią inaczej. Pozostającemu przy życiu małżonkowi nie przysługuje jednak prawo do dziedziczenia po zmarłym małżonku.

Wydając orzeczenie o separacji, sąd może nałożyć na małżonka winnego separacji obowiązek wypłacania świadczeń alimentacyjnych na rzecz współmałżonka znajdującego się w niedostatku, chyba że kwestie związane ze świadczeniami alimentacyjnymi zostały uregulowane w umowie o separacji zawartej między małżonkami.

Separacja zostaje zniesiona, gdy małżonkowie wznowią wspólne pożycie, co potwierdza ich zamiar kontynuowania życia we dwoje. Separacja kończy się z chwilą wydania orzeczenia sądu uwzględniającego wspólny wniosek małżonków o zniesienie separacji i uchylającego wydane wcześniej orzeczenie o separacji.

Po wznowieniu wspólnego pożycia małżonkowie zachowują rozdzielną majątkową do chwili zawarcia nowej umowy majątkowej małżeńskiej i wyboru nowego małżeńskiego ustroju majątkowego. Zakończenie separacji sądowej wywołuje skutki prawne względem osób trzecich wyłącznie w przypadku, gdy małżonkowie zawrą nową umowę majątkową małżeńską i zarejestrują ją zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 3.103 litewskiego kodeksu cywilnego.

Małżonkowie mogą wystąpić o rozwód, jeżeli pozostawali w separacji przez ponad rok od chwili uprawomocnienia się orzeczenia sądu.

7 Co w praktyce oznacza termin „unieważnienie małżeństwa”?

Małżeństwo może unieważnić wyłącznie sąd. Małżeństwo, które sąd uznał za nieważne, jest nieważne od chwili jego zawarcia. Skutki prawne unieważnienia małżeństwa (zob. odpowiedź na pytanie 9) zależą od tego, czy małżonkowie – lub przynajmniej jedno z małżonków – działali w dobrej wierze w chwili zawierania związku małżeńskiego. W obowiązujących przepisach ustanowiono jednak bezwzględny obowiązek zapewnienia ochrony praw dzieci zrodzonych z małżeństwa, które zostało unieważnione (dzieci takie uznaje się za dzieci urodzone w związku małżeńskim). Po unieważnieniu małżeństwa strony mogą wstąpić w nowy związek małżeński lub zawrzeć zarejestrowany związek partnerski.

8 Jakie są warunki orzeczenia unieważnienia małżeństwa?

Małżeństwo może zostać uznane za nieważne, jeżeli w chwili jego zawarcia naruszono jeden z warunków zawarcia małżeństwa określonych poniżej.

Małżeństwo mogą zawrzeć wyłącznie osoby płci przeciwnej.

Kobieta i mężczyzna zawierają związek małżeński z własnej nieprzymuszonej woli. Użycie groźby, przymusu, oszustwa lub innego środka ograniczającego wolną wolę stanowi przesłankę unieważnienia małżeństwa.

Małżeństwo może zostać zawarte przez osoby, które w dniu zawarcia małżeństwa mają ukończone 18 lat. Na wniosek osoby, która chce zawrzeć związek małżeński przed ukończeniem 18 roku życia, sąd może – w postępowaniu uproszczonym – obniżyć w odniesieniu do niej wiek wymagany do zawarcia małżeństwa, lecz o nie więcej niż dwa lata. Cięża stanowi istotną przesłankę obniżenia wieku wymaganego do zawarcia małżeństwa. Jeżeli kobieta zaszła w ciążę, sąd może wyrazić zgodę na zawarcie przez nią związku małżeńskiego nawet w przypadku, gdy nie ukończyła ona jeszcze 16 roku życia.

Osoba, która została ubezwłasnowolniona na mocy prawomocnego orzeczenia sądu, nie może zawrzeć związku małżeńskiego. Jeżeli okaże się, że wniesiono wniosek o ubezwłasnowolnienie jednej ze stron planujących zawarcie związku małżeńskiego, zawarcie małżeństwa musi zostać odroczone do czasu uprawomocnienia się orzeczenia w sprawie o ubezwłasnowolnienie.

Osoba, która pozostaje w związku małżeńskim i która nie uzyskała rozwodu w postępowaniu przewidzianym w obowiązujących przepisach, nie może wstąpić w nowy związek małżeński.

Nie dopuszcza się możliwości zawarcia związku małżeńskiego między rodzicami i dziećmi, przysposabiającymi i przysposobionymi, dziadkami i wnukami, rodzeństwem lub rodzeństwem przyrodnim, rodzeństwem stryjecznym/wujecznym, wujami/stryjami i siostrzenicami/bratanicami oraz ciotkami/stryjenkami i siostrzeńcami/bratankami.

Można również unieważnić fikcyjne małżeństwo. Małżeństwo dla pozorów również może zostać unieważnione. Małżeństwo zawarte wyłącznie dla pozorów i bez zamiaru ustanowienia prawnego stosunku rodzinnego może zostać unieważnione na wniosek jednego z małżonków lub prokuratora.

Małżeństwo może zostać unieważnione, jeżeli nie zostało zawarte z nieprzymuszonej woli. Małżonek może wystąpić o unieważnienie małżeństwa, jeżeli jest w stanie wykazać, że w chwili zawierania związku małżeńskiego nie rozumiał znaczenia swoich czynów lub nie był w stanie ich kontrolować. O unieważnienie małżeństwa może wystąpić małżonek, który zawarł związek małżeński pod wpływem bezprawnej groźby, przymusu lub oszustwa.

Małżonek, który złożył oświadczenie o wstąpieniu w związek małżeński pod wpływem poważnego błędu, również może wystąpić o unieważnienie małżeństwa. Błąd uznaje się za poważny, gdy dotyczy takich okoliczności związanych z drugą stroną, które – gdyby były znane małżonkowi – odwiodłyby go od zawarcia związku małżeńskiego. Błąd uznaje się za poważny, jeżeli dotyczy: (i) stanu zdrowia drugiej strony lub zaburzenia seksualnego, które uniemożliwia małżonkom normalne życie rodzinne lub (ii) poważnego przestępstwa popełnionego przez drugą stronę.

9 Jakie są skutki prawne unieważnienia małżeństwa?

Dzieci zrodzone z małżeństwa, które zostało następnie unieważnione, uznaje się za dzieci urodzone w związku małżeńskim. Jeżeli obydwójce małżonkowie działali w dobrej wierze, tj. nie zdawali sobie sprawy i nie mogli zdawać sobie sprawy z istnienia przeszkód małżeńskich, skutki prawne ich małżeństwa, mimo że zostało ono uznane za nieważne, są takie same jak w przypadku ważnego małżeństwa, z wyjątkiem prawa do dziedziczenia. Sąd ma obowiązek przedstawić w wyroku okoliczności potwierdzające, że małżonkowie działali w dobrej wierze.

Skutki prawne unieważnienia małżeństwa, w przypadku gdy jedno z małżonków lub obydwójce małżonkowie działali w złej wierze: jeżeli tylko jedna ze stron działała w dobrej wierze, jej prawa wynikające z unieważnionego małżeństwa są takie same jak w przypadku osoby pozostającej w związku małżeńskim. Jeżeli obydwie strony działały w złej wierze, żadna ze stron nie uzyskuje z tytułu unieważnionego małżeństwa jakichkolwiek praw małżeńskich ani nie nakłada się na te strony jakichkolwiek obowiązków małżeńskich. Każda ze stron jest uprawniona do odzyskania własnego majątku, w tym składników majątku ofiarowanych drugiej stronie. Jeżeli małżonek, który działał w dobrej wierze, popadnie w niedostatek, może wystąpić o świadczenia alimentacyjne od małżonka, który działał w złej wierze, na okres nieprzekraczający trzech lat. Wysokość alimentów ustala sąd, biorąc pod uwagę sytuację finansową obydwu stron. Sąd może zasądzić wypłatę świadczeń alimentacyjnych w ratach miesięcznych lub w formie płatności jednorazowej. Jeżeli sytuacja finansowa jednej ze stron zmieni się, zainteresowana strona może wystąpić do sądu o podwyższenie lub obniżenie kwoty świadczeń alimentacyjnych lub o zniesienie obowiązku alimentacyjnego. Obowiązek wypłacania świadczeń alimentacyjnych na rzecz małżonka, który działał w dobrej wierze, wygasa automatycznie, jeżeli zawrze on nowy związek małżeński, lub po upływie okresu trzech lat, przez który świadczenia alimentacyjne miały być wypłacane.

10 Czy istnieją jakieś alternatywne sposoby, poza drogą sądową, rozwiązywania problemów związanych z rozwodem?

W ustawodawstwie litewskim nie przewidziano żadnej alternatywnej pozasądowej metody rozstrzygnięcia spraw rozwodowych, dlatego też można je rozstrzygnąć wyłącznie na drodze sądowej.

11 Gdzie należy złożyć pozew/wniosek o rozwód/separację sądową/unieważnienie małżeństwa? Jakich formalności należy dopełnić i jakie dokumenty należy załączyć do pozwu/wniosku?

Pozew o rozwód na zgodny wniosek małżonków należy wnieść do sądu rejonowego właściwego dla miejsca zamieszkania jednego z małżonków. W pozwie należy wskazać przestanki rozvodu oraz określić, w jaki sposób powód będzie wypełniał swoje obowiązki względem współmałżonka i wspólnych małoletnich dzieci małżonków, a także zawrzeć wszelkie inne informacje wyszczególnione w art. 384 litewskiego kodeksu postępowania cywilnego (*Civilinio proceso kodeksas*).

Pozew o rozwód na wniosek jednego z małżonków należy wnieść do sądu rejonowego właściwego dla miejsca zamieszkania powoda.

Pozew o rozwód z orzeczeniem o winie jednego z małżonków należy wnieść do sądu rejonowego właściwego dla miejsca zamieszkania pozwanego. Jeżeli powód zamieszkuje wspólnie z małoletnimi dziećmi, pozew można również wnieść do sądu rejonowego właściwego dla miejsca zamieszkania powoda.

Pozew o unieważnienie małżeństwa musi zostać wniesiony do sądu właściwego dla miejsca zamieszkania pozwanych lub jednego z pozwanych.

Pozwy o separację sądową rozpoznaje sąd właściwy dla miejsca zamieszkania pozwanego.

12 Czy mogę uzyskać pomoc prawną na pokrycie kosztów postępowania?

W litewskiej ustawie o pomocy prawnej zapewnianej przez państwo (*Lietuvos Respublikos Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymas*) uregulowano przyznawanie nieodpłatnej pomocy prawnej osobom uzyskującym niskie dochody. Pomoc prawną przyznaje się również w sprawach rodzinnych.

13 Czy istnieje możliwość wniesienia odwołania od orzeczenia rozwodu/separacji sądowej/unieważnienia małżeństwa?

Tak. Wyrok w sprawie rozwodu / unieważnienia małżeństwa można zaskarżyć zgodnie z przepisami ogólnymi regulującymi postępowanie apelacyjne.

14 Co powinienem zrobić, aby państwo członkowskie uznało orzeczenie rozwodu/separacji sądowej/unieważnienia małżeństwa wydane przez sąd innego państwa członkowskiego?

Orzeczenie sądu w sprawie rozwodu / separacji sądowej / unieważnienia małżeństwa wydane w innym państwie członkowskim może zostać uznane w Republice Litewskiej zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003. Zgodnie z tym rozporządzeniem orzeczenia wydane w jednym państwie członkowskim są uznawane w pozostałych państwach członkowskich bez potrzeby przeprowadzania specjalnego postępowania.

15 Do którego sądu należy się zwrócić, aby sprzeciwić się uznaniu orzeczenia rozwodu/separacji sądowej/unieważnienia małżeństwa wydanego przez sąd innego państwa członkowskiego? Jaka procedura ma zastosowanie w takich sytuacjach?

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2201/2003 każda zainteresowana strona może sprzeciwić się uznaniu w Republice Litewskiej orzeczenia w sprawie rozwodu, separacji sądowej lub unieważnienia małżeństwa wydanego w innym państwie członkowskim.

Zgodnie z art. 21 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 każda zainteresowana strona może wystąpić do sądu

rejonowego o nieuznanie na Litwie orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim.

Strona, której dotyczy orzeczenie, o uznanie którego wystąpiła inna zainteresowana strona, może również sprzeciwić się jego uznaniu na Litwie w toczącym się postępowaniu w sprawie uznania orzeczenia i po wydaniu przez sąd rejonowy postanowienia o uznaniu orzeczenia. W konsekwencji strona, której dotyczy orzeczenie, może sprzeciwić się uznaniu na Litwie orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim w drodze zaskarżenia postanowienia sądu rejonowego w sprawie uznania orzeczenia. Zgodnie z art. 33 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 od postanowienia sądu rejonowego w sprawie o uznanie orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim można się odwołać do sądu okręgowego (*apygardos teismas*).

Strona, której dotyczy orzeczenie, może sprzeciwić się uznaniu orzeczenia wydanego przez sąd w innym państwie członkowskim z uwagi na wystąpienie przesłanek nieuznania orzeczenia przewidzianych w art. 22 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003.

16 Jakie przepisy prawa odnoszące się do rozvodu stosuje sąd w postępowaniu rozwodowym pomiędzy małżonkami, którzy nie mieszkają w danym państwie członkowskim, lub którzy są obywatelami różnych państw?

Separacja sądowa i rozwód podlegają przepisom prawa państwa, w którym małżonkowie mają miejsce zwykłego pobytu. Jeżeli małżonkowie nie posiadają wspólnego miejsca zwykłego pobytu, stosuje się prawo państwa, w którym mieli oni swoje ostatnie wspólne miejsce zwykłego pobytu, lub - w przypadku braku takiego miejsca - prawo państwa, w którym znajduje się sąd rozpoznający sprawę. Jeżeli w prawie państwa, którego obywatelstwo posiadają oboje małżonkowie, nie przewidziano możliwości uzyskania rozwodu lub ustanowiono szczególne warunki, które należy spełnić, aby uzyskać rozwód, rozwód można uzyskać na podstawie prawa litewskiego, jeżeli jedno z małżonków posiada również obywatelstwo litewskie lub ma miejsce zwykłego pobytu w Republice Litewskiej.

Ta strona jest częścią portalu [Twoja Europa](#).

Państwa [opinia](#) na temat przydatności przedstawionych informacji jest dla nas ważna.

Ostatnia aktualizacja: 17/12/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.